12

Tilki @şiir

Edip Berk

Gizemli Tutanakları Ömrümün

Tilki Kitap

tilki
Kitap

şiir

gizemli tutanakları ömrümün

edip berk

ISBN 978-605-5045-08-1
1.Basım, İstanbul, Şubat 2014, 500 Adet
Genel Seri: 26 Şiir Serisi: 18

Tilki Kitap©
www.tilkikitap.com
www.tilkimagaza.com
tilkikitap@gmail.com

Genel Yayın Yönetmeni: Emrah Çelik
Editörler: İdris Bora, Tolga Kızılkaya
Kapak Tasarımı: Ajans Tilki
Mizanpaj: Kule Mizanpaj
Engin Matbaacılık/Topkapı

gizemli tutanakları ömrümün

edip berk

Edip Berk. 1965 yılında Diyarbakır'ın Hani ilçesinde doğdu.

Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden 1989 yılında mezun oldu. Şairin 1990 yılında "Ölü Bir Kadınla Söyleşi" ve 1991 yılında "Daha Çok Var" adlı şiir kitapları Yazıt Yayınlarınca yayınlanmıştır.

Halen Diyarbakırda yaşayan şair, evli ve iki çocuk babasıdır.

İçindekiler

1. Bölüm
Issız Aralık-10
Daha Çok Var-11
Giz-12
Bablisok-13
Ayrılık-15
Sarı Çiçekler -16

2. Bölüm
Barış-20
Temmuz Yemini-21
Onyedi-22
Yitik-25
Deniz Kızı-29
Tutulmuş Sözler-31
Resmin -32

3. Bölüm
Ses-34
Dal -36
Bir Parça Bulut-37
Koşuşturma-39
Kül-40
Mavi-42
Sonuncu Kayıp-44
Yalnızlık Ve Ölüm-45
Kimse Görmedi-46
Gelgit-47
Geline-48
Su-49
Su Uzun Bir Gündü-50
Çokluk-52
Hep Sakladım Gözlerimi-53
Sesimi Gümüş Aldı-54

4 Bölüm
Sandık-56
Penguen-58
Kolye-59
Uzaklık-61
Zaman-62
Nokta-63
İz-64
Solan -66
Yüzün-68

Şans -69
Varlığın-70
Esrik-71
Rota-72
Göz-73
Cam -74
Döngü-75
Zincir-76
Bilmece-81
Not-82
Yağmur Yolcusu-83
Nar-85
Gece-86
Mümkün Saatlerde-87
Yıldızlı Bere-88
O An Sürsün İsteğidir-89
Ritim-90
Acı Çıkarma Töreni -91
Ay -95
Nehir -96
Kendi-97
Doğum Günü-98
Zehirli Piyon-99
Gözyaşı Şişesi-101
Sen-102
Yürek Hafıza-103
Yeşil-104
Anımsama-105
Uzak Renkler-106
Sözleşme-107
Işık, Uyku ve Sen-109
Şehir-110
Harman-111
Kavis-112
Aslı Edasıyla Aşk-114
Cinayet Şiirleri-115
Silik-117
Göz Sözcükler; Yağmur ve Kadın-118
Bu Denli-119
Gün Batımı-120
Bıçak Sırtı-121
Aşk Vakti-122
Bal Rengi-123
Kapı-124

5 Bölüm

Gizemli Tutanakları Ömrümün-128
Bir Aşk Borçluyum Sana-130
Bir Ses-131
Şal-133
Aramızdaki Harflerden Kaçamak-135
Barış-137
Katman-138
Büyür Boşluk-139
Ben Öğretiyorum Kendime-140
Mavi Keten Gömlek-142
Teni Peri Minik Adımlı-144
Soluk ve Eski Bir Fotoğraftan-145
Açık Kalan-146
Görmediklerimden Olma Sakın-148
İleriden-150
İpeksi-152
Baykuş-154
Çocuk-155
Duvar-157
Bir Dünya Yılı-159
Olasılık-160
Yaşarken-162
Büyük Kara-163
Kendi Kuyuna Düşmelisin-164
Zerdali-167
Yonca-168
Yaban Atı-170
Şafak-171
Sözler-173
El-175
İz-176
Kirli-177
Terazi-178
Lori'nin Şiiri-179
Büyüyen Gözlerle-181

I. BÖLÜM

ISSIZ ARALIK (1991)

ISSIZ ARALIK

bağışla beni, ışıkları söndürdüm, dinlenmeliyim
kımıldıyor, dalgalanıyor, sürekli değişiyor görüntün
hayır, ne uykudayım, ne uyanık
ne canlı, ne ölü, ne de ölmek üzere

tavandaki karanlığa gizlenmiş bir umut gibi sadece
boşlukta, sessizce, düşteymiş gibi, bir kum tanesi gibi

içimde yeşeren sevgilerin sımsıcak gücüyle
ellerimi uzatıp ellerini tutabilircesine yakınındayım

gülümseyişinin hep o aynı evrensel aydınlığında
yüzün samanyolu muydu yoksa, hep gitmek istediğim

aldırmıyorum, ne çıkar doğuştan uzak düşmüşsem sana
düşyeşil günlerinde ikimize de yer var yarınlarda nasılsa

bir kum tanesi gibiyim bu ıssız aralıkta
ses ver, dokunabileyim yüreğimle varlığına

DAHA ÇOK VAR

yola koyulma zamanı
yeniden uzaklarda parlayan
ışıklardan geçip birinden diğerine
geçme zamanı

bak, bir dakika dayanamadı
gitmekten söz edince öylece
karanlık bir kuyuya döndü kalbim
uçsuz bucaksız bir akşama dönüştü ellerim

biliyorum
alışkındır ayaklarıma bu topraklar
sağa sola koşturan o deli rüzgarlar
köşebaşlarında kesişen o gölgeler
yerinden kımıldatılamayan kayalar

sakın bana kal deme
neden bu kadar geciktiğimi
gidip kalamadığım yerleri sorma
o coşkulu zamanları taşıyan yerlerde
deli gençliğimin neden yorulduğunu sorma

artık hiç bir önemi yok
ben de hiçbir şey sormayacağım
hangi ağaçta kaç kuşun kanadığını
o parıldayan renklerin neden matlaştığını
dokunmayacağım yaşadığınız hiçbir şeye
ama üstünkörü de bakmayacağım gözlerinize
gitmeyeceğim birden, yeterince kalacağım bu kez
üzerinize gökten boşalan bir yağmur gibi anılarımla

biliyorum
daha çok var adresimi buralamaya
güzelleştikleri yer olan yüreğimden
çiçekleri derlemeye güzel yarınlara

yola koyulma zamanı
gök bulutlarla dolmaya başladı
ne zaman yağacağı hiç belli olmaz
hazır olmalı her an yola koyulmaya
daha çok var adresimizi kandimin kılmaya

GİZ

turuncu bir küreydi güneş
o
isli
camın
ardında
ve göz çukurlarımda
ve göğüs kafesimde

turuncuydu güneş
altı yaşındayken gördüm
portakal gibiydi isli camın ardında

BABLİSOK

yaramazlığı bile sevimli olan
en sarılarından bir kehribardı sesim
kırk düğmeli şeyh yeleğimi giydiğimde
oldukları her yeri kendileştiren kadınların
elleri dokunmamış, yalınayak çocuklara ait
bir bıçak, ayna ve çakmak taşırdım ceplerimde
sabahları erkenden çiğ yumurta içerdim sesim için
ve nefesim için sudaki kamışa üflerdim dakikalarca

tüyler, dallar, çiçekler ve yapraklar
hafifletirdi fistanlarının desenlerini teyzelerin
iri güller dizlerine değerdi adımlarında annelerin
haylazlığımdan gözlerim kankırmızı da olsa güneşten
dizlerim yarılsa da taşta, çayırda, buzda kabuk kabuk
asla anneme koşmazdım onu alamadığım kardeşlerimden

yağmurda, karda sokakları çamur
odaların içi tahta ve saman kokardı evimizin
pencere etrafları beyaz kireçle sıvanırdı dışardan
ahırlarla içiçeydi evler, hayvanların buharlarıyla ıslanırdı damlar
şafaktan geç vakitlere savaş hali vardı terli ellerinde büyüklerin
bütün evlerde solgun ışıklarla uykulanılırdı gecelerin dehlizlerine
sabaha baygın akan bedenler dirileşirdi imamın sesiyle erkenden
ekmeğin kokusu karışırdı koşuşturmalarına tüm güne başlamaların

o çocuk halimle bablîsok
en sevdiklerimden biriydi, tozkoparan
ya da küçük hortumları coğrafyamızın
her mevsim, aniden şiddetle fırtınalanır
yukarıdan yüzüstü inerek hafifleri içine alır
göğe yükselirdi yukarı bir uçuruma dönüşerek
izlenen bir film gibi, roman ya da şiir gibi değildi
o anda izleyen gözleri olduğu yerde büyüleyerek
insanı yerinden alarak ötelere çarpıp geri getiren
bakışların ardındaki aklı da hızla döndüren doğanın
insanın bilen aklıyla alay eden kapışmasıydı tozkoparan

şeytan merdiveni de derdi yaşlılar
bana yanağı çökük şalvarlı kirvem anlattı
merdivenlerinin basamakları ölülerin kemiklerinden
içi ise insan kafataslarıyla dolu olurmuş bu hortumların
içindekilere değmesin diye taş attırmazlardı bu yüzden
hatta ikiz kızlarca kova kova çeşme suyu dökülse üzerine
cellatların ölüme götürdüğü ermeni kafilelerinden alınıp
onu alanı mutlu etsin diye adı saadet ya da melek konulan
dünyanın en güzel sarı saçlı kadını da görülebilirmiş içinde
yine de özellikle çocuklar uzak durmalıydı tozkoparanlardan
alıp götürürmüş yaramazları uzaklara, ama ben hiç korkmazdım
merakla, hayranlıkla ve düşleyerek izlerdim hep, yakından ve içinden

AYRILIK

1.
toparlanma, boşver
yarınsızlık da bir varoluş hali
savur dağınıklığını eski anılara
kötümserlik ganimetçilere kalsın
bağıra çağıra yırtınsın o satıcılar
yalan ve anlamsız bağırışları duyma
hissetiklerini hepten unut neler varsa
yalnızca günaydın öpücüğü kalsın hafızanda
"gitmek gerek
uzadıkça uzayan
bu çağırışa kendiliğinden
yoksa ay damlayacak sesime çılgınca"

2.
can çekişsin saatler
diz çöksün gün karşısında
anlamları terketsin kelimeleri
seni unutsun yerleştiğin gözbebekleri
el yordamıyla uzanıp bu köşe kapmacada
asla bulama rüzgarların sildiği çocuk yüzlerini
bir yıldız daha kaysın yaz damlarının göğünden
nasılsa geceden sonrası belli, yine gün, yine gece
gidişler gelişlerin dönüşlerinde aynı yineleme nasıl olsa
boşver yollar, yollar ve içindeki üşengeç saatlerini yolculukların
"ne tuhaf
beklenir gibi değil
peşinden koşturduğun akşam üstleri
sussan da sesin hiç ayrılmıyor damağından
geceleri gizlice çiçekleri çoğaltılıyorken ülkenin"

3.
bazen her şeyi belirleyen
çirkin bir uçak sesi belki
boşver, ritim arama içinde
ritmi tek, gerisi yankısı ve
yankıları tüm seslerin

SARI ÇİÇEKLER

1.
delice bir fırtına bastırdı birden
kör eden bir tipi, şiddetli bir kasırga
çırpınmaya başladı yapraklar, ince fideler
beyazlar kirlibeyaza, griler siyaha dönüştü
duvar gibi çarpan soğukta nefes nefese
buz tutmaya başladı katmanlanan zaman
bu kapanan ve kararan zemheride bir anda
gidecek bir yer kalmayacak bu kapalı gecede
bir adım ötede soğuk yüzüyle zemheri bir karabasan

2.
şiddetli bir ağrı girdi kalbime
kaldırımda sarıldım gökyüzüne
yalnızca metal kuşlar vardı içinde
kurşuni rüzgardaki her nem tanesi
silah yüklü bir savaş uçağı gibi sanki
saplanıyor alev alev yanan göğüs kafesime

3.
sessizce hayaller kurdum
üşüyen ellerimin titreyişinde
kar yağışı en fazla dizdedir ya
uçurumların yakın yamaçlarından
denizlere geldim saklı kumsallarıyla
su perileri ve bir sürü mavi öteberiyle
bildiğim bütün liman şarkılarına sesimle

4.
kim ne derse desin kendi içine kanar insan
bir zaman gelir ölüm kusan, korku yayan
atmosfer bile acıtır canını insanın

5.
bugünlerde denizli düşler de sinmiyor artık düşlerime
çünkü donuk ve mat dalgakıranlar gizli tüm tümcelerinde
görüntünün sınırlarını çevreleyen çerçeveler bıçak keskinliğinde
aynalarda dokunamam o yüzden dondurulan kendime, kesilir ellerim
dalgakıranlar dizili düşlerime giren denizler bile acıtıyorken yüreğimi

6.
gök diner sonra
yeryüzü buruşur
katran fışkırır başaklardan
aç balıklar sudan suya sıçrar
kurbağalar tümseklerine tüner
yaralı kuşlar uçmaya çalışır daldan dala
ve bir hançer gibi saplanırım yalnızlığıma

güneş çıktı sonra olanca dost sımsıcak ışıklarıyla
ardından küçük sarı çiçekler fışkırdı yerden birer birer

anladım, su perileri, mavi öteberiler olsa da ağrılarımda
bir gelincik, bir papatya olmalı düşlerimde ve küçük sarı çiçekler

7.
bu aralar öyle çok acı ve ölüm serpilmiş ki günlerime
küçük sarı çiçeklerle sonlandırıyorum artık bu karabasanı

II. BÖLÜM

GÖRÜLMÜŞTÜR (1997)

Edip Berk

Gizemli
Tutanakları
Ömrümün

www.tilkikitap.com

/ tilkikitap

/ tilkikitap

Edip

Gizemli T
Ömrü

Bir nar çatl

bakar gibi bakıy

Sonun başlangıcına

Ayrılıktan pa

derme çatm

kurumuş kokusu

www.tilkikitap.com

/ tilkikitap

/ tilkikitap